

בעזרת מי הצליחו שניים במדינה להימלט לאור

מבוק

מקדמים בכך ניירות המשטרה ותחנותיה השתקו בבתאחת. הודעות ודו"חיים שיגרתיים הופסקו באמצע. אחרי הפסקה קצרה שידרו כל מוקדי-המכונה הודעות בהולות. תוך דקות גויסה המכונה המשטרתית לאחד ממיבצע ציד-האדם הגדול לים בתולדות משטרת-ישראל.

משמרת מוזינגים הוצבו בהסתעפויות הדרכים, עצרו ובידקו כל מכונית. ניירות זינקו בין סמטאות פרברי תל-אביב. כיחזו את זרקוריהן לכל פינה חשוכה. מארבים הוצבו במקומות הסתר של אנשי העולם התחתון. עשרות שוטרים ובלשים סרקו את מרכזי הפשע והזנות, חקרו כל אדם שנמצא בהם. גששים וסיירים סרקו קילומטרים של פרדסים וכרמים, בהיעזרם במטוס המשטרה. כל מודיעי המשטרה נזעקו להטות אוזן. כל משטרת-ישראל גויסה כמעט למטרה אחת ויחידה: ללכוד שני אסירים שהצליחו ל- הימלט אור ליום חמישי מבית-הסוהר בתל- מונד.

מישה אסירים נמלטו מתוך תומות מיב צר בית-הסוהר. תוך כמה שעות נתפסו שלושה מהם. שניים הצליחו להתחמק מרוד פיהם. לא היו אלה עבריניים רגילים. אליהו חדר ויצחק ("זאכ") שם-טוב הם המדמויות

מבוקש שריטוב. יד ימינו של מלך פושעי תל-אביב, אחד הער מומיים והפיקחים שבין אנשי ה- עולם התחתון המקומי. טרם נתפס.

הבולטות ביותר של עולם הפשע הישראלי. למרות גילם הצעיר, היה עברם הפלילי של שני הבורחים מקנה להם מעמד כבוד בכל כנופית-גאנגסטרים בעולם.

נקמה במאהב

מסוכן והנועז משני הפושעים שי נמלטו היה אליהו חדר. בעל המצח הגבוה והמשופע והעיניים המטילות אימה, הוא טיפוס בלתי-רגיל בין פושעי ישראל. למרות גופו הצנום וקומתו הנמוכה (1.65 מטר), הצליח התימני בן ה-30, בעל מוג סוער במיוחד, להיחפץ לאילם הנערץ של עבריני פרברי תל-אביב.

כי אליהו חדר הוא בעל אופי גודי. שחצן, שאינו ירא מפני איש בעולם ואינו גרתע מלהתמודד עם שוטרים או פושעים בעלי אקדחים שלופים. בעל תאחה עצומה לפיר סומת ורגש שנאה כלפי כל העולם, די שואא אותו כביכול, עלה חדר על דרך הפשע בגיל צעיר מאד.

בהיותו נער בשכונת-קרטון בכרם-התי מנים, נודע חדר במשטרה כגנב מתוך עצלות רובלים. מאוחר יותר, כשהתמחה ב- מקצוע הגניבה, רכש לעצמו שטח-מחיה, בו לא היו לו מתחרים: גניבה מתוך חנוי יות-בדים.

בנסית ההתפארות שלו היה חדר מספר לא פעם את שיטת עבודתו: הוא היה

קומות-המבוא, שם תפסו שני מסתננים. בהמשך סיורם הצליחו לתפוס עוד שנים. הירד השמאלית. יהו עם בעל-הקפה, ניגשו הבלשים לחגוג את הצלחת פעולתם. השעה היתה שתיים אחר הצות. זמן קצר לאחר שאנשי הבולשת עזבו את בית-הקפה, התישב בעל-הקפה לאכול עם אשתו, ללא נוכחות אורחים בקפה. אותה שעה נעצרה ליד בית-הקפה נירת איזורית של המשטרה, הגישה נגד בעל- הקפה תלונה על החזקת בית-קפה פתוח לאחר השעות המותרות. כל הסבריו של בעל בית-הקפה, כי השאיר את הקפה פתוח משום שסייע לעבודת המשטרה, היו לשוא. הוא הובא למשפט ונקנס ב-25 ל"י. מאחר שלא היה באפשרותו לשלם, הוצאה נגדו פקודת מעצר. רק ברגע האחרון הצליח ללח את הכסף מידו.

התפארו השוטרים מגישי התלונה: סוף- הך הצלחנו לתפוס את כלל, כפי בכל- קלתו. על דעתם על עלה כלה, כי בסכום של 25 ל"י, הספידה משטרת ישראל את אחד ממודיעיה הטובים ביפו. היד השמאלית לא התעניינה במעשי היד הימנית.

כל ישראל

מוות ביום העצמאות

שוטרי תנועה על קטנועים יהו חידוש בכבישי הארץ. במקום אופנועים, יסעו מי עתה שוטרי התנועה על קטנועים מסוג למברטה. אסף וחמש מאות הרשימים-אלמים נמצאים כיום במדינת ישראל, מסר משרד החינוך והתרבות. המותר לפועלים להחליט על שעות עבודתם? שאלה זו עשויה לשמש בקרוב מוקד לפעולת משפטית, אם יתעקש משרד העבודה להסדר של חלוקת שבוע-עבודה של 47 השעות לחמישה ימי עבודה, בני 9 שעות 20 דקות. הסדר זה הונהג בבית- החרושת למיתקני מאפיה של עמיחי ("גי- די") בגליל, לשעבר איש המבצעים של האצ"ל, נועד להשאיר לפועלים שני ימי- מנוחה בשבוע. אולם משרד-העבודה עומד על החוק, הקובע מקסימום של שמונה שעות עבודה ביום. . . . מפעל שרישו לייצור סוכר יוקם בקרוב בקרית-גת. במפעל יושקעו 3,5 מיליון לירות על-ידי משקיע מברזיל. . . . השפה הצרפתית תהיה שפת-לימוד-חובה בבתי-הספר התי- כוניים במדינה, במקום האנגלית שהיתה כודי כה השפה הנורה שלימודה היה חובה. מעתה יוכלו תלמידי הגמנסיות לבחור בין ערבית לאנגלית, כשפה זרה שניה. . . . 130 זני נפנים מגדלים כורמי ישראל, על-יך נודע עם פתיחת תערוכת הגפן בפנתחקה. . . . 25 איש מתים בממוצע ביום בתל-אביב-יפו. יום העצמאות היה היום היחיד בו נערכו בתל-אביב רק שתי הלוחיות. מספרים אלה נמסרו בכנס החברא-קדישא באיזור תל-אביב. . . . מכונית אחת לכו 45 נפשות ישנה בממוצע בישראל. ממוצע זה הוא מהמפג רים בעולם. בארצות הברית יש מכונית אחת על 2.6 נפשות. . . . יום א' בש" בוע הוא היום המועד לתאונות-דרכים בסקר שנערך מטעם משרד התחבורה נמסר כי אחוז תאונות-הדרכים הרב ביותר גרשם ביום א', אחרי צועד יום ו'. מספרים אחרים בסקר: 74.3 אחוז מכל התאונות הם התנגשויות ו-0.3 אחוז התאונות-גלישה. 80% מהתאונות אירעו בשטח עירוני.

משפט שק השעורים

בוה אחר זה עלו עדי התיבועה על דוכן העדים, נשבעו ומסרו את דבריהם. כל מה שאמרו היה נגד אברג'ומעה. מחמוד אברג'ומעה הזקן (65) ישב על ספסל ה- נאשמים כשמעיניו נשקף הייאוש. לערבי היפואי, בלוי הלבוש, לא היה גם עד הגנה אחר. הוא לא ידע כיצד לסתור את דברי מאשימיו. האשמות נגדו לא היו אמנם חמורות ב- יותר, אולם די היה בהם כדי לשלח למאסר. סיפר משה בורשטיין, בעל משק בסביבת תל- אביב: "מחמוד הועסק אצלי כפועל. באחד הלילות, בשעה 4.30 בבוקר, התעוררתי פת- אום ומה אני רואה? אני רואה כי התשמל בלול שלי כבה, ודמות שחורה מתרחקת לכיוון מקום מגורי הפועלים. רצתי אחרי הדמות ותפסתי את אבו ג'ומעה עם חצי שק שעורה ביד."

גם אחד הפועלים במשקו של בורשטיין העיד כי אכן ראה את בורשטיין תופס את אברג'ומעה עם שק השעורה ומכהו. פסקדין אבהי. כאיש שאבד עליו כל עולמה, עלה אברג'ומעה אל דוכן העדים, ובערבית מגומגמת סיפר את ספורו: "מעולם לא גנבתי שעורה, אני לא גנב בכלל ואף פעם לא הייתי גנב. בורשטיין חייב לי 150 לירות, ומסרב להחזיר לי אותם. לכן הוא מעליל עלי עלילות-שוא. יעניש אותה אלה!" כשדמעות בעיניו חזר אברג'ומעה לספסל הנאשמים, ציפה בחרדה לגור-הדין. שופט השלום מכס צ'רנובילסקי העיף בו מבט אבהי ופסק: אני מאמין לו ומזכהו מאשמה. אבו ג'ומעה לא קלט את משמעות פסק- הדין. רק כשחזרו על פסק-הדין בפניו התפרץ הזקן בצעקות-גיל וצרח דברי-תודה.

חזכיר עליה בדרגה

ד"ר משה פריץ, שופט השלום הראשי בירושלים, שעל הכתנה למנותו לשופט מחוזי הודיע העולם הזה (961) עוד לפני שנה וחצי, לפני פסק-הדין בו זיכה פריץ את ד"ר ישראל רודולף קסטנר מאשמת שבועת-שקר - זכה השבוע להמלצת החעדה למנוי שופטים למינויו לשופט מחוזי. . . . על רח"ית כינון היחסים הדיפלומטיים בין ברמניה המערבית ל- מדינת-ישראל, עד לאחר הבחירות הכל- ליות בגרמניה, כפי שגיבא העולם הזה (1032) לפני שלושה שבועות, הודיעה השבוע ממשלת בון רשמית לממשלת ישראל. . . . הבחירות במבשרת-ירושלים, אשר העולם הזה (1026) הוכיח שהיו מוזיזיות מעיקרן, בוטלו השבוע. הועד המקומי הת- פטר, לאחר שניסה במשך חודשיים לסחוב את התפטרותו כדי שלא ליצור במקום את הרושם כאילו יש קשר בין ההתפטרות לבין גילויי העולם הזה.

(המשך מעמוד 9) לעקרונותיו. הוא דחה את ההצעה, כשם שדחה הצעות רבות קודמות לאיחוד אגודתו ה- חיקה עם אגודות ידידות מפא"יות אחרות, שהקמו אחרי מיבצע-סיני בחסותו של שמי עזון פרס, מנהל משרד הבטחון.

שוטרים ואנשי ש.ב. התגמול לא אחר לבוא. כשהודיע משרד החוץ לאבא חושי על משלחת הועד הצרפתי לברית ישראל-צרפת העומדת לבוא לחיפה (ראה גע"ז), החליט חושי לערוך קבלת-פנים, בלי השתתפותו של גורביץ העקשן. הביצוע היה קשה יותר. אגודתו של גורביץ ידועה בחיפה כפעילה ביותר, ורבים מחשובי אזורי חיפה, מנהלי מוסדות כל- כליים וציבוריים, הם מחבריה הפעילים. היה חשש שקבלת-פנים שתיערך בלא אגודתו של גורביץ תהיה דלה במשתתפיה ובערכה.

חושי לא נרתע. הוא הודיע בעתוננים על קבלת-הפנים כאילו היא נערכת מטעם האגודה לידידות ישראל-צרפת, לא טרח להודיע על כך לראשי האגודה עצמם. כיון צילצל עורך-הדין גורביץ למנהל מלון כיון בחיפה, ביקש לדעת בשם מי הושכר אולם המלון לקבלת הפנים באותו ערב, הסביר המנהל ברצון: "האולם הזומן על ידי סוול בונה ועורך-הדין לביה"ר."

בערב קבלת-הפנים הועמדה משטרת חי- פה, לפי רמז מתאים על רגליה. עשרות שוטרים חמושים באלות ומלחים עלידי אנשי ש.ב. כבגדים אזרחיים הסתובבו ליד הבנין. הם חיכו לפעילי האגודה של גור- ביץ, כשבדיהים הרואות מתאימות: לפזר את המתקבלים חסרי-הזמנות, אמילו בכוח. לבסוף הגיעו האורחים, הם שמחו מאד לראות את קבלת-הפנים ההלוגנית שהכינה לכבוד המשטרה והש.ב. פעילי האגודה לידידות ישראל-צרפת נדחפו לקרן זווית. את קבלת-הפנים גיחלו אבא חושי ולביה"ר, שנאמו ארוכות על חשיבותה של ידידות.

מכר רכי חיים

מכר המודיע שחר הביצוע אל מורה-הבילוש של משרת תל-אביב היו הרחקות: כמה ערבים הצליחו להסתנן ולהגיע אל הגטו הערבי שביפו. אנשי מדור-הבילוש ראו את המסתננים כמנוחים בכיסם. כל מה שהיה עליהם לעשות, הוא להתקשר עם יהודי מסויים, בעל בית-קפה ביפו, לו ידועים כל הבאים ברובע הערבי של יפו. נירת הבולשת הגיעה בשעות הלילה אל בית-הקפה של המודיע, ביקשה את עזרתו בבילוי מקומות-המחבוא של המסתננים. בעל- הקפה נענה לבקשתם, הצטרף אליהם, השי- איר את הקפה לניהול אשתו.

בהדרכתו הגיעו הבלשים אל אחד ממ-

הקוץ נשתה "על" הסלע" (On the Rocks) חצית הכוס כרצוני אקסטרה פוין חצית הכוס קוביות קרח כדמל מזרחי

דאגת העם לחייליו - יסוד בטחוננו שי לחייל לראש השנה תשי"ח

כל אורח משתתף ב-1,500 ליי לחבילת שי המשוגרת על ידי הועד למען החייל